

SENTÈNCIA 27-99 DE 26 D'OCTUBRE DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 21 de gener de 1999 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Josep Agustí G.S., com autor responsable del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de dos mesos de presó condicional, multa de 100.000.-pts, privació del permís de conducció durant 6 mesos i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Josep Agustí G.S. solidàriament amb la companyia d'assegurances Generals al pagament als perjudicats:

1) Eduard A.P. de la quantitat de 3.053.968.-pts a títol de danys i perjudicis soferts.

2) Marc A.M. la suma de 315.100.-pts pel mateix concepte.

3) Llorens E.H. l'import de 250.000.-pts per igual concepte.

4) Isaac A.O. la suma de 250.000.-pts pel mateix concepte.

Quan sigui ferma la present sentència seran d'aplicació a la pena de presó imposada els beneficis de l'indult decretat per SS.EE. els Ars. Coprínceps el dia 15 de setembre de 1997".

II. RESULTANT: que l'advocat defensor de Josep Agustí G.S., sol·licita la revocació de la sentència. Demana l'absolució del seu defensat i subsidiàriament la constatació d'una concurrència de culpes. Sosté que les conclusions de la sentència recorreguda no tenen en compte

el resultat de les proves practicades en la vista oral, de les quals en resulta acreditat que el lloc de xoc no va ser en el carril de circulació del vehicle conduït per Marc A.M. i, que en el moment de la col·lisió el vehicle d'aquest darrer no s'havia incorporat plenament al seu carril, provenint de l'aparcament del qual sortia, després d'atravessar el carril de circulació de Josep Agustí G.S. Aquestes declaracions provenen de la declaració de M.A. i de R.T. prestades en el curs de la vista oral. Sol·licita que, en qualsevol cas, es rebaixi la pena imposada al processat per considerar-la excessiva, sobre tot la pena de retirada del permís de conduir de sis mesos inadequada amb la situació laboral de G.S.

III. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs presentat, així com també ho fa l'advocat defensor de Marc A.M., Llorens E.H. i Isaac A.O.

IV. RESULTANT: que, per la seva part, l'advocat d'Eduard A.P. s'oposa a la petició absolutoria dels recurrents i a la pretensió subsidiària de repartiment de culpes, per entendre que resulta plenament demostrat dels autes que el processat circulava de forma imprudent. Nonobstant, demana la revocació de la sentència recorreguda exclusivament pel que fa a la valoració de la responsabilitat civil derivada del delictes, que ha de ser abonada al Sr. A., que ha de ser augmentada fins a 4.053.968.-pts per raó de l'augment de la indemnització de la IPP i del perjudici de lleure, preveient ensems la indemnització pels nous perjudicis que originin les intervencions quirúrgiques previstes, que s'hauran de determinar en període d'execució de sentència.

V.- RESULTANT: que l'advocat defensor de Josep Agustí G.S. i de la Cia. d'assegurances Generals SA s'oposa a aquest recurs, responent punt per punt a l'argumentació de l'altra part.

#### FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: pel que és refereix a la responsabilitat penal de l'accident, que el mateix processat reconeix haver estat circulant amb excés de velocitat amb la quarta marxa posada d'un vehicle molt potent, per una carretera de muntanya amb moltes corbes i

sobretot en presència de senyals advertint del perill d'obres i de la sortida de camions; el Sr. JOSEP AGUSTÍ G.S. admet haver vist, uns metres abans la col·lisió, el vehicle conduït per l'altra part, ço que demostra que és la seva actitud imprudent que va posar-se en la incapacitat de controlar el seu cotxe.

La hipòtesi plantejada per la defensa de Josep Agustí G.S. que la traça del pneumàtic davanter esquerra podia ser deguda a un bloqueig de la roda, posterior a la col·lisió, no implica, com ho manifesta l'advocat de la part contrària, qüestionar la trajectòria que duia el processat.

Per altra part, la declaració de M.A. mencionada per la defensa de Josep Agustí G.S. com argument favorable a la seva tesi d'una responsabilitat menys parcial no és pertinent, donat que va declarar sobre un fet que no ha vist directament. En efecte va declarar a la Policia que en cap moment va poder veure com es produí l'accident, ja que des del lloc on estava la corba li privava la visibilitat.

II. CONSIDERANT: que el perjudici de lleure es pot acordar únicament quan les lesions es troben consolidades i no per consideracions relatives a la temporada de curació.

En el cas present, es tracta del fet d'haver de portar durant tres mesos un aparell ortopèdic al coll i una fèrula al braç dret. Aquestes circumstàncies únicament poden entrar en l'avaluació de la ITT o del Pretium Doloris.

III. CONSIDERANT: que per altra part, la fixació del punt de la IPP té que prendre en consideració la edat del perjudicat, el grau d'incapacitat i la incidència professional eventual.

En el present cas el Tribunal de Corts va fixar el punt a 150.000.-pts prenent en consideració una incidència laboral lleugera i un grau d'incapacitat bastant dèbil, amb total conformitat amb la seva jurisprudència habitual. Cal afegir que les decisions mencionades com punt de comparació no corresponen a les circumstàncies i sobretot al nivell d'incapacitat del present cas.

IV. CONSIDERANT: que nonobstant la petició de que es deixi pel període d'execució la quantificació de les despeses per intervencions futures és legítima, en consideració de la documentació produïda.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació de Josep Agustí G.S. i la Cia. Assegurances Generals Sa, i estimar parcialment el recurs d'apel·lació interposat per la defensa d'Eduard A.P.

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 21 de gener de 1999 en la causa núm. 179-1/97, modificant-la únicament en quant a la possibilitat de deixar pel període d'execució la quantificació de les despeses per intervencions futures a justificar, pel que respecta a Eduard A.P.

3.- Imposar al primer recurrent el pagament de la meitat de les costes processals causades, i declarant d'ofici l'altra meitat.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.